YIL 3
53
14 Ağustos 1978
FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE



Ankara'da Faşistlerin Otomatik Silahlarla Taradıkları Belediye Otosunda 2 Kişi Öldü 20 Kişi Yaralandı

FAŞİST YUVALAR KURUTULMALIDIR

Uzun bir süredir Ankara'nın Mamak Üreğil ve Köstence semtlerini işgal eden faşistler Mamak'tan geçmekte olan bir belediye otobüsünü otomatik silahlarla tarayarak 2 yurttaşı öldürmüşler, 20 yurttaşı da yaralamışlardır.



Faşist komandolar Site yurdundan getirdikleri eşkiyalarla bir süredenberi Mamak semtini işgal etmişler, semtte oturanları zorla haraca bağlamışlar, Mamak yolunu keserek kimlik kontrolü yapmışlar, solcu bildiklerini dövmüşlerdi. Mamak çevresindeki ilerici mahallelere giden yolları kesen faşistler halkın evlerine gitmelerine dahi engel olmuşlardır. Bir süre önce alevi yurttaşların oturduğu Tepecik semtini otomatik uzun menzilli silahlarla kuşatarak Tepecik halkını saatlerce evlerinde mahsur bırakmışlardı. Evlerine gidemeyen Tepecik sakinleri Belediyeye başvurarak özel bir servis istemişler, Belediye de bunu kabul etmişti.

Bütün bunlara rağmen emniyet buradaki faşist istilacılara karşı hiç bir şey yapmamış, hatta zaman zaman faşistler Mamak karakolunun Pol-Bir'li polisleriyle birlikte «işe» çıkmışlardır. Bu bakımdan, faşistlerin otobüsü taramaları bir rastlantı değildir. Olay Mamak semtinde sürdürülen sindirme, terör hareketlerinin kanlı bir parçısıdır. Kendi hallerine bırakılan faşistler daha da azgınlaşarak yaş, cinsiyet, görüş farkı gözetmeksizin insanları katletmektedir. Etkin tedbirler alınmazsa faşistler daha pek çok cana kıyacaklardır.

Ören Toplantısı

DİSK' in Birliği Demokrasi Mücadelesinin Güvencesidir

DİSK'e bağlı sendikaların başkan ve temsilcilerinin katılmasıyla geçen hafta Ören'de yapılan toplantı sonuçlandı. Değişik sendikaların yöneticileri, farklı ekonomik ve siyasal görüşlerini dile getirdiler. Lâkin, bütün sendikaların temsilcileri DİSK'in birliğinin önemi üzerinde anlaştılar. Ancak, bazı anlaşmazlık konuları görüşülmedi ve ertelendi. Bazı sendikacıların sorumlu davranışları ve işçi sınıfı çıkarlarına uygun tutumlarına karşılık kimi, sendika liderlerinin kendi başlarına buyruk ve ayrılıkçı tutumlarının devam ettiği de gözden kaçmadı.

Başını, eski DİSK başkanı ve şimdiki Maden - İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler'in çektiği «ilerlemeci» sendikacılar, DİSK'in hükümete kuyrukçuluk yapmasını istediler. «Toplumsal anlaşma» ve ücretlerin kısıtlanması üzerinde hiç durmayan Kemal Türkler, DİSK'in hükümete karşı «yumuşak» davranması gerektiğini ileri sürdü. Yandaşları da onu desteklediler ama DİSK'in çoğunluğu onların bu kuyrukçuluğuna itibar etmedi.

Bazı sendikacılar ise «keskinlik» yaparak göz dolduracaklarını sandılar. Bunların görüşlerinin temelini, hükümete karşı yekten düşmanca bir tutum takınılması oluşturuyordu. CHP'yi demokrasi güçlerinden saymayan bu birkaç sendikacının görüşleri ise DİSK'in ilkeleriyle ve işçi sınıfımızın çıkarlarıyla uyuşmadığı için sesleri de fazla yükselemedi.

Anlaşmazlıkların tümü çözüme bağlanamamış olmakla birlikte, DİSK içinde ayrı baş çekme hevesleri yenilgiye uğratılmıştır.

Ören toplantısının arkasından yayınlanan bildiride, toplumsal anlaşmaya karşı çıkılarak hükümetin işverenlerden yana politikasıyla mücadele edileceği belirtilmiştir. Bildiride ayrıca: ● 141 ve 142. maddelerin kaldırılması ● Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması ● Sınırsız grev hakkının elde edilmesi ve lokavtın yasaklanması ● Demokratik olmayan iş yasasının değiştirilmesi ● haftalık çalışma günlerinin beşe indirilmesi ● İşçi memur ayırımına son verilmesi ● Tüm çalışanlara sendika ve grev hakkının tanınması ● İş güvenliğinin garanti altına alınması ● Demokratik örgütler üzerindeki baskılara son verilerek faşist yuvaların dağıtılması ● Öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin sağlanması ● NATO ve CENTO gibi emperyalizmin askeri ve ekonomik örgütlerinden çıkılması istenmiştir.

Heybeliada Sanatoryumunda Direniş

Hastaneleri Babalarının Çifliğine Çeviren Sorumlulardan Hesap Sorulsun

Geçtiğimiz günlerde Heybeliada Sanatoryumunda tedavi gören (!) 650 hasta direnişe geçti. Kapıları tutarak hastaneye giriş çıkışı engelleyen ve binaları işgal eden hastalar, «Hastalıktan değil, açlıktan ölecegiz», «Yönetim istifa», «Çiftlik değil, hastane istiyoruz» yazılı pankartlarla hastane bahçesinde toplanarak içinde bulundukları koşulları ve hastane yönetimini protesto ettiler.



HEYBELİADA SANATORYUMU HASTALARI DİRENİŞTE

Heybeliada Sanatoryumu, bilindiği gibi ,veremli hastaların tedavi gördüğü bir sağlık kuruluşudur ve bu tür hastalar herşeyden önce iyi bakım ve beslenmeye muhtaçtırlar. Durum böyleyken kapitalist düzenin hayatın her alanında getirdiği yozlaşma, insan sağlığını iyileştirmekle yükümlü sağlık kurumlarını da tam bir «çiftlik» hâline dönüştürmüştür.

Öyle ki, veremli olan ve bu yüzden titiz bir bakım ve beslenmeye ihtiyacı olan hastalara, normal insanları bile beslemeye yetmeyecek kadar yemek verilmekte, tedavileri için zorunlu ilâçlar bulunmamakta, tedavi ve bakımları ile ilgilenilmemektedir. Hastaların çoğu ya yatarken, ya da ameliyat sırasında ve tedavi süresince rüşvet verilmeye zorlanmaktadır. Rüşvet vermeye yetecek parası olmayanlar ise kaderleriyle başbaşa bırakılarak ölüme terkedilmektedir. Çoğu devlet hastanesinde durum geçtiğimiz günlerde günlük gazetelere de yansıyan Bakırköy Akıl Hastanesi'nden pek farklı değildir.

Sağlık hizmetleri alanında bir ölçüde olumlu bir adım olan Tam Gün yasasının yürürlüğe girdiği bu günlerde sağlık kurumlarındaki hastaları dahi direnişe sevkeden insanlık dışı koşulların üzerine gidilmeli, bir avuç bürokrat yöneticinin hastaneleri çiftliğe dönüştüren keyfi yönetimlerine son verilmelidir.

gerçek durum

Türkiye-Yunanistan Dostluğu Üzerine

Geçtiğimiz günlerde burjuva basında Türkiye ile Yunanistan arasındaki gerginliğin saçmalık olduğunu, ülkenin Ege denizini bir dostluk denizi haline getirip iyi ilişkiler içinde yaşayabileceğini belirten yorumlar yer aldı. Aynı günlerde önce Yunanistan, sonra Türkiye Savunma Bakanlarının aynı yönde demeçleri yayınlandı.

Oysa aynı burjuva basını iki halk arasına düşmanlık tohumları serpmek için az uğraşmamıştı şimdiye kadar. Şövenizm dalgaları her iki ülkenin yöneticileri, basını tarafından alabildiğine kabartılagelmişti.

Oysa halklar her zaman birbirleriyle kardeş ve dostturlar. Türkiye ve Yunanistan halkları da öyle. Ancak, her iki ülkenin emekçilerini sömüren Türkiye ve Yunanistan egemen sınıfları işlerine geldikçe birbirlerine kâh dost, kâh düşman olmaktadırlar.

Elbetteki sömürücü egemen sınıflar ve burjuva basın, bütün halkların kardeş olduğunu, halkları birbirine düşürenlerin bundan çıkarı olan emperyalizm ve işbirlikçileri olduğunu itiraf etmezler. Böyle bir şey eşyanın tabiatına aykırı olurdu.

Şimdi olan nedir o halde?

Emperyalizm kendi çıkarları açısından NATO'nun güneydoğu kanadına mensup iki ülke arasındaki gerginlikleri azaltmaya karar vermiştir. Türkiye hem ambargonun kalkmasını sağlama almak, hem de Yunanistan egemen çevreleriyle takışmayı daha ileri boyutlara ulaştırmamak istemektedir.

Sorunu NATO ve iki ülkenin egemen sınıflarının çıkar ve hesapları dışında ele almak ve halklarımız arasındaki kardeşliği geliştirmeye çalışmak görevimizdir. Öylesine ki, yarın emperyalizm, savaş kışkırtıcıları, sömürücü egemen güçler yeni bir şövenizm dalgasıyla halkımız arasına yapay düşmanlıklar sokmasın! Halklarımız emperyalizme ve sömürücü egemen sınıflara karşı sürdürdükleri mücadelenin ortaklığını ve güçlerini birleştirmelerinin getireceği gücün karşı konulmazlığını daha iyi anlasın.

YUED (Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen) Toplantısı

● İSTANBUL'DA YAPILAN TOPLANTIDA SON DÖRT YIL İÇİNDE KAYDEDİLEN GELİŞMELER TARTIŞILDI

● YUED ÇALIŞMALARI ÇOK-ULUSLU EMPERYALİST ÇIKARLAR TARAFINDAN ENGELLENİYOR

Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen kavramının hayata geçirilmesi konusunda seminer toplantısı 7 - 11 Ağustos tarihleri arasında İstanbul'da yapıldı.

Birleşmiş Milletler'in kalkınma sorunlarıyla ilgili 1974 Özel Toplantısında YUED kavramı ele alınmış ve bu kavramın hayata geçirilmesi yolunda çalışmalara başlanması kararlaştırılmıştı. Bu defa İstanbul'da yapılan seminer toplantısının amacı, o zamandan beri kaydedilen gelişmelerin saptanması ve ileriye dönük görüşlerin tartışılmasıydı.

Toplantının açılışında Türkiye Dışişleri Bakanı'ndan sonra Başbakan Ecevit de bir konuşma yaptı.

YUED'in amacı, gelişmiş sanayi ülkeleriyle, geri kalmış ülkeler arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin daha adil bir zemine oturtulması, geri kalmış ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişmelerine ileri ülkelerin katkı ve yardımının sağlanmasıdır. Oysa bu kavramın gerçekten hayata geçirilmesi ileri sanayili büyük kapitalist ülkelerin çıkarlarıyla çok yerde çelişmektedir. Nitekim toplantıda konuşan Jamarka BM Daimi Temsilcisi Mills ve Hollanda eski Kalkınma Bakanı Pronk, bu yüzden dört yıldır yapılan çalışmalarda pek bir ilerleme kaydedilmediğini, çalışmaların çok uluslu emperyalist çıkarlar tarafından yokuşa sürüldüğünü belirttiler. Başbakan Ecevit de konuşmasında, YUED'in hayata geçirilmesinde gelişmiş büyük ülkelerin hem üzerlerine düşeni yerine getirmediklerine, hem de yer yer bu kavramı kendi çıkarları doğrultusunda çarpıtmaya çalıştıklarına değindi.

Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen'in gerçekleştirilmesi yolunda olumlu çabalar, gelişmiş emperyalist ülkelerin geri kalmış ülkeleri sömürme imkânlarını uzun vadede de olsa kısıtlayacaktır. Böyle bir gelişme hem emperyalizmin geri kalmış ülkelerdeki gerici ittifaklarını sarsacak, hem de emperyalist ülkelerin kendi iç düzenlerinde toplumsal ilerleme yönünde büyük gedikler açacaktır. Bu bakımdan ileri sanayili ülkelerle geri kalmış ülkeler arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin daha âdil bir düzene sokulması, geri kalmış ülkelerin kalkınma hızının artması, dolayısıyle emperyalizme bağımlılığın temellerinin sarsılması emperyalistlerin işine gelmemektedir.

İstanbul toplantısında bu işin içinde olan kimi ilerici memurlar tarafından ileri sürülen görüşler ve yakınmalar bu gerçeği bir kere daha vurgulamıştır.

Cezaevlerinde Zorbalık Ve Sömürü Kol Geziyor



SON GÜNLERDE ÇIKAN İSYAN VE ÇATIŞMALARDA TOPLAM 9 KİŞİ ÖLDÜ

Son iki ayda Buca, Simav, Denizli, Salihli, Osmaniye, Isparta, Elâzığ, Niğde ve Balıkesir cezaevlerinde isyan çıkmış, bu isyanların sonucunda 9 kişi hayatlarını kaybetmiştir.

Bu olayların bir kısmı «eylem» alanlarını cezaevlerine de kaydıran faşistlerce kasten çıkarılmıştır. Faşistler kasıtlı tertiplerle ilerici tutuklulara saldırarak içlerinden bazılarını öldürmüşlerdir.

Öte yandan Türkiye'de cezaevleri, genel olarak, gittikçe cılkı çıkan bir sorun haline gelmiştir. Bunların hepsi tam anlamıyla insanlık dışı yaşanılan yerlerdir. Kapitalist toplumun şu ya da bu şekilde sillesini yemiş insanlar, cezaevlerinde «islâh» adı altında en kötü koşullarda yaşamaya mahkum edilmektedir. Cezaevlerinin manzarası aslında dış dünyanın bir yansımasıdır. Rüşvet, adam satın alma, yolsuzluk, esrar ticareti alabildiğine cezaevlerinde de hüküm sürmektedir. Parası olmayan mahkûmlar ezilmekte, parası bol olanlar ise cezaevi «nimetlerin»den en iyi şekilde yararlanabilmektedir.

Çoğu faşist ve yiyici cezaevi müdürleri ve gardıyanlar «arkasız», sahipsiz mahkûmlar, tutuklular üzerinde keyiflerince terör estirmektedirler. Bu arada hükümetin ortaya attığı «İnfaz Yasası» balonu da cezaevlerinde bardağı taşıran son damla olmuştur.

Düzenin kurbanı olarak çeşitli suçlardan cezaevlerinde yatmakta olan tutuklular insan gibi muamele görmek istemektedirler. Bunun çözümü ise cezaevi koşullarının, bununla ilgili tüm yasaların yeniden düzenlenmesi, insanları cezalandırmanın onları en kötü koşullarda yaşatma olmadığının, onların eğitilmesi olduğunun bilince çıkartılmasıdır. Tutukluların toplumun dışına itilmesi değil, tam tersine, topluma kazandırılmaya çalışılmasıdır.





HÜKÜMETİN KAYITSIZLIĞI

Balıkesir Olayları Raporu

• CHP ağırlıklı hükümetin anarşi ve şiddet olayları konusunda yanlış teşhisleri, kayıtsızlığı ve ürkekliği açık faşist terör örgütlerinin, cinayet şebekelerinin ekmeğine yağ sürüyor. •

Ülkemizde sürdürülen faşist saldırılar, kendilerine yeni hedefler ve yeni cinayet alanları seçiyor. İller düzeyinde hazırlanan katliam ve saldırılar(Malatya, Elâzığ, Van, Kars vd.) yeni boyutlara ulaşıyor. Bu arada faşist odakların yurt çapında estirdikleri terörün bir devamı Balıkesir'de de yaşandı.

Özellikle Eğitim kurumlarında MC zamanında istildam edilen faşist suçlular sürüsü ne zamandır mızrağın ucunu ilerici öğrencilere ve TÖB-DER'li öğretmenlere çevirdiler. Balıkesir'de Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Cevdet Atmaca ve Ali Ulusal'ın evleri bombalandı. Yine TÖB-DER üyesi Cemalettin Çaylı'nın evi otomatik silâhlarla tarandı. İbrahim Dönmezer'in otosuna tahrip kalıbı koyuldu. Faşist cinayet şebekeleri bütün bu mevzii saldırılarını son günlerde doruk noktasına vardırdılar.

Balıkesir cezaevine Bursa'dan nakledilen MİSK bölge temsilcisi Baki Yeşiloğlu'nun cezaevindeki katillerce öldürülmesi üzerine MHP ve Ülkücü Gençlik Derneği 29 Temmuz akşamı evlere intikam ve cihad bildirileri dağıttılar. Yine aynı gece on iki ilerici öğrencinin kaldığı ve Ülkücü profesyonel katillerce otomatik silâhlarla tarandı. İGD üyesi Dursun Duman öldü, iki arkadaşı yaralandı.

Faşist saldırganlar cinayetlerine devam ettiler. 30 Temmuz günü cezaevindeki faşist katiller içeride tutuklu bulunan ilericilere saldırdılar. Faşist gardiyanların yardımıyla koğuşa girerek ilericilere saldıran katiller İbrahim Eraslan ve Hasan Turan'ı şiş ve tellerle katlettiler. Mustafa Özkan ve Muzaffer Özcan'ı ağır yaraladılar. Faşist mihrakların hunharlıkları Balıkesir cinayetleri ile bitmedi. Hazırlanan planın uygulanması Baki Yeşiloğlu için Kırıkkale'de bir ilericinin daha katledilmesiyle devam etti.

Öbür yandan 31 Temmuz günü, Dursun Duman, İbrahim Eraslan ve Hasan Turan'ın cenazeleri askeri birliklerce alelacele kaçırıldı. Cenazelerin kaçırılmasından sonra istasyonda toplanan ilerici öğrencileri dağıtmak için polis saldırdı. Öğrencileri coplayan ve daha sonra silâhla ateş açan polis, Hasan Kaymak'ın ölümüne ve pek çok öğrencinin yaralanmasına yolaçtı. İlerici, demokrat halkın dinlendiği Balıkesir parkı panzerlerle sarıldı, öğrenciler toplandı. 150 öğrenci Emniyet Sarayı'nda saatlerce tutuldu, sıra dayağından geçirildi. Hasılı iki saat içinde, «güvenlik» sağlandı.

Ancak Balıkesir'de işlenen cinayetlerin müsebbibinin, saldırganlığını pervasızca sürdüren faşist kuruluşlar olduğunu, ve bütün bu cinayet şebekelerine karşı iktidarın kayıtsız kaldığını sosyalistler, demokratlar açıkça gördüler.

Olaydan sonra Balıkesir'deki tüm demokratik kuruluşlar polisçe arandığı halde ne Ülkü Ocaklarında, ne MHP binasında hiç bir arama ya da soruşturma yapılmadı.

Kastamonu'da Halk evi Binası Bombalandı Bir İlerici Yurttaş Öldü

Faşist çeteler Kastamonu ilinde gelişen demokratik hareketi malûm yöntemleriyle durdurmaya çalışıyorlar. Faşistler, yurdun her yanında olduğu gibi burada da, CHP'nin «sağa da karşıyız, sola da» mantığıyla hareket ederek faşist yuvaların üzerine kararlılıkla gitmemesinden cesaret alıyorlar. Saldırganlığı arttırmaktan, kasıtlı cinayetler işlemekten perva duymuyorlar.

Bu yıl Temmuz ayı içinde Kastamonu'da Halkevi şubesi açıldı. Daha açıldığı gün kurşun yağmuruna tutuldu. Bir hafta sonra da 31 Temmuz gecesi bombayla tahrip edildi. Patlama sırasında binada nöbetçi olan HAKKI HALEPLİ adında bir yurttaş öldü. Çevre binalar büyük hasara uğradı.

1 Ağustos gecesi geç vakit İlerici Gençler Derneği Karabük Şubesi yakıldı. Daha önce de Kastamonu'da Hastane Yolunda ilerici öğrenciler üzerine kurşun sıkılmıştı.

Bu faşist saldırılar Kastamonululardan faşistlerin hiç de ummadıkları ölçüde sert tepki gördü. 1 Ağustos günü Eğitim Enstitüsü'nün ilerici, yurtsever öğrencilerinin başlattıkları protesto yürüyüşüne halktan büyük bir kalabalık katıldı. Ve faşistler artık Kastamonu'da istedikleri gibi borularını öttüremeyeceklerini ilk kez görüp anladılar.



Büyük Şair ve Tiyatro Adamı

BERTOLT BRECHT (1898-1956)



Oyun yazarı, şair B. Brecht bundan 22 yıl önce 14 Ağustos'ta ölmüştü. 58 yıllık ömrüne birçok tiyatro eseri, şiir ve sayısız yazı sığdırabilmiştir. Bugün, insanlığın yetiştirdiği en büyük dehalardan biri olarak anılmaktadır.

Brecht, 10 Şubat 1898'de Almanya'nın Augsburg kentinde doğdu. Küçük yaşlardan itibaren sanatla uğraşmaya başladı. 16 yaşındayken I. Dünya Savaşı patlar, bu yüzden öğrenimini tamamlayamaz ve askere alınır. Brecht savaşın tüm acılarına, sefaletine tanık olur. Daha sonra yazdığı eserlerde savaşın insanlığa getirdiği kötülüklerden sık sık bahsedecektir. 1918'de Almanya'yı kaplayan devrimi yürekten destekler.

Brecht 24 yaşına geldiğinde bütün ülke onun sanatından, getirdiği yeniliklerden sözetmektedir. Brecht'in sanatındaki sıçrama 1926 yıllarında Marks'ın Kapital'ini okumasıyla başlar. Bilimsel Sosyalizmi ve onun felsefesini kavrayan sanat eserlerinde diyalektiği kullanmaya başlar. Artık eserlerini işçi sınıfından yana vermektedir.

Almanya'yı faşizm belası sarınca Brecht için Avrupa'nın diğer ülkelerinde sürgün hayatı başlar. Faşizm Avrupa'yı da kana bulamakta gecikmez Brecht, bunun üzerine ABD ne gider. Amerika'da bir süre yaşar, birçok eser verir. Ancak «Komünizmin kökünü kazımak» iddiasıyla ortaya çıkan gerici resmi akımlar ilerici, solcu olan ne varsa her şeye saldırır. Brecht de bu saldırıdan payını alır. Bunun üzerine tekrar Avrupa'ya döner. Ömrünün geri kalan kısmında yine oyunlar, şiirler yazar, oyunlarını sahneler. 1956 yılının Ağustos ayında ölür.

Tiyatronun dev ismi Brecht bugün tüm eserleriyle yaşıyor. Çünkü o, insanlar arasındaki ilişkileri gerçekçi bir da işlemiş, ezilen insanlığa sanatıyla yol göstermiştir. Brecht bu gücünü işçi sınıfının mücadelesinden ve biliminden almıştır. İşçi sınıfının büyük şairi Brecht'i ölümünün 22. yılında saygıyla anıyoruz.

OKUMUŞ BİR İŞÇİ SORUYOR

Yedikapılı Teb şehrini kuran kim?
Kitaplar yalnız kralların adını yazar.
Yoksa kayaları taşıyan krallar mı?
Bir de Babil varmış boyuna yıkılan,
kim yapmış Babil'i her seferinde?
Yapı işçileri hangi evinde oturmuşlar
altınlar içinde yüzen Lima'nın?
Ne oldular dersin duvarcılar Çin Seddi bitince?
Yüce Roma'da zafer anıtı ne kadar çok?
Kimlerdir acaba bu anıtları diken
Sezar kimleri yendi de kazandı bu zaferleri?
Yok muydu saraylardan başka oturacak yer
dillere destan olmuş koca Bizans'ta?
Atlantid'de, o masallar diyarında bile,
boğulurken insanlar uluyan denizde bir gece yarısı,
bağırıp imdat istedilerdi kölelerinden.
Hindistan'ı nasıl aldıydı tüysüz İskender?
Tek başına mı aldıydı orayı?
Nasıl yendiydi Galyalıları Sezer?
Bir ahçı olsun yok muydu yanında onun?
İspanyalı Filip ağladı derler
batınca tekmil filosu.
Ondan başkası acaba ağlamadı mı?
Yediyıl Savaşını İkinci Frederik kazanmış ha?
Yok muydu ondan başka kazanan?
Kitapların her sayfasında bir zafer yazılı.
Ama pişiren kimler zafer aşını?
Her adımda fırt demiş fırlamış bir büyük adam.
Ama ödeyen kimler harcanan paraları?
İşte bir sürü olay sana.
Ve bir sürü soru.

(Çeviren: A. Kadir)

Gerçeğe mektup



GERÇEK OKU GEL KARDEŞİM.

Türkiye'nin dört yanında
Gerçek oku gel kardeşim.
Sosyalizmi bilmek için
Gerçek oku gel kardeşim!

Birlik olup gülmek için
Tüm hakları almak için
Sınıfını bilmek için
Gerçek oku gel kardeşim!

Emperyalizmin açlarına
Karga konmuş leşlerine
Selâm devrim gençlerine
Gerçek oku gel kardeşim!

Faşist kurşun atar, kardeş
ABD'ye satar, kardeş
Artık uyan yeter, kardeş
Gerçek oku gel kardeşim!

Yadigârım sırlaşalım
Kenetlenip gürleşelim
Aynı fikirde birleşelim
Gerçek oku gel kardeşim.

YADİGAR HAYTA — ÇORUM

Fındık bayramı kimin bayramı?

Giresun GERÇEK Muhabiri Mustafa H. Çebi Bildiriyor — 28.7.1978 tarihinde Fiskobirlik genel müdür CHP'li Devlet bakanı Ahmet Şener, Ticaret Bakanı Teoman Köprülüler Giresun'da «Fındık Bayramı»nı kutladılar.

Bu «bayram» fındık üreticileri tarafından, hiçde bayram şeklinde karşılanmadı. Hayat pahalılığı % 100'e yakın artarken, fındığın % 30 artışı hiç de memnunlukla karşılanmadı.

Çünkü 1977 yılında Fiskobirlik fındığı 16.5 liradan alırken, fındık tüccarları 21 - 21.50 liradan fındık alıyordu. Fındık üreticisi, fındığın en az 26 - 27 lira olmasını bekliyordu. Oysa hükümet 21.50 lira gibi halkın hiç memnun olmadığı bir fiyat vermiştir.

Fındık mitinginde diğer olumsuz yan, Mitingin yarısını meydana getiren öğrencilerin, polis ve jandarma tarafından dağıtılmasıdır. Öğrenciler «Fiskobirlik, sermayeye yemlik», «Fındıktaki sömürüye son» sloganlarını söyledikleri için dövülerek dağıtılmıştır.

KÖY-KOOP Eğitim Uzmanı ve TÖB-DER Genel Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Melek'le Bulgaristan Üzerine Röportaj

KÖY-KOOP Eğitim Uzmani ve TÖB-DER GYK Üyesi Ahmet Melek bundan bir süre önce Bulgaristan Kooperatifler Birliği'nin davetlisi olarak KÖY - KOOP adına Bulgaristan'a gitti. Orda kooperatifçilik üzerine düzenlenen uluslararası bir kursa katılan Ahmet Melek'le yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

GERÇEK — **Bulgaristan'a KÖY - KOOP adına gitmiştiniz. Bu konuda bize biraz bilgi verir misiniz?**

AHMET MELEK — Bulgaristan Kooperatifler Birliği'nin daveti üzerine gittik. Sofya'da dört ay sürecek bir Uluslararası Kooperatifçilik Kursu düzenlemişlerdi. Asya ve Afrika ülkelerinin kooperatif merkez birliklerinden eğitim için kursa kooperatifçiler davet etmişlerdi. KÖY-KOOP da bunlardan biriydi. Biz KÖY-KOOP'tan dört arkadaş kursa katıldık. Bizden başka Tanzanya, Gana, Kongo, Libya, Tunus, Mısır, Ürdün ve Irak kooperatifçileri katıldı. Gidiş - dönüş yol parası dahil olmak üzere tüm masraflarımızı Bulgaristan Kooperatifler Birliği karşıladı.

Kurs süresince iyi bir organizasyon ve disiplin uygulandı. Katılan kooperatifçiler yüksek bir verimle, hayli bilgilenmiş olarak ülkelerine döndüler.

GERÇEK — **Bulgaristan'da tarımın örgütlenmesi konusunda bilgi verir misiniz?**

AHMET MELEK — Bulgaristan'da tarımın örgütlenmesi devletin kontrolü, desteği ve teminatı altında yapılıyor. Bütün bunlarla Tarım ve Besin Sanayii Bakanlığı'na bağlı çeşitli kuruluşlar ilgileniyor.

Üretimin örgütlenmesine gelince: En yaygın örgütlenme biçimi Kooperatif Emek sosyalist tarım işletmeleridir. Emekçi köylülerin gönüllü olarak bir araya gelmeleriyle kurulmuşlardır. Çalışmalarını "kooperatife ait üretim araçları, kooperatif toprakları ve kooperatif üyelerinin toprakları, kooperatif üretim gücü ve devlet yardımlarıyla sürdürürler. Temel üretim birimi iş ekipleridir. Üretilen ürünler kooperatife aittir.

Bulgaristan'da devrimden sonra hızla gelişen Kooperatif Emek Tarım İşletmeleri" 1958'de kuruluşunu tamamlamış. Her biri 3 hektar toprağa sahip 1 milyon 2 yüz binden fazla küçük ve orta aile işletmesi bu kooperatiflerde birleşmişler. 3290 kooperatif çıkmış ortaya. Her biri 1260 hektar toprak işliyormuş.

1960'dan sonra kooperatiflerin büyütülmesine gidiliyor. Kooperatif Emek Tarım İşletmelerinin sayısı 3290'dan 932'ye indiriliyor. İşledikleri toprak alanı da 1260 hektardan 4300 hektara yükseltiliyor. Böylece tarımsal üretimin daha büyük ve verimli birimlerde yoğunlaşması sağlanıyor.

Bundan başka bir de Devlet Tarım İşletmeleri var. Bunların sayısı hâlen 100'e yakın. Her birinin 4270 hektar işlenir toprağı var. Bulgaristan'da işlenen toplam toprakların yüzde 13'ünü bu Devlet Tarım İşletmeleri işliyor. Devlet Tarım İşletmeleri devrimden sonraki ilk yıllarda kitle eğitimi için okul görevini büyük bir işlerlikle yerine getirmiş. On binlerce kooperatifçi buraları ziyaret edip çalışmalarını örnek almış. Bu işletmeler bu görevi yerine getirmeye şimdi de devam ediyor.

Kooperatif Emek Tarım İşletmelerine her türlü teknik, tarımsal ve örgütsel yardım işini, bir başka sosyalist tarım işletmesi olan Makina-Traktör İstasyonları yüklenmiş. Buralarda toplanan devlet malı her türlü tarım aracı, traktör, biçer döver vb., kooperatiflerin araç ihtiyaçlarını karşılıyor.

GERÇEK — **Bulgaristan'da tarım kesiminde çalışanların sosyal ve ekonomik durumlarını anlatır mısınız?**

AHMET MELEK — Herşeyden önce işsizlik diye bir sorun yok. Üretim çağına gelmiş her insana Bulgaristan'da iş var. Bir ailenin tüm fertleri çalışıyor. Ücretler harcanan emeğe göre tespit ediliyor. Tarımda asgari ücret 80 leva (2500 TL). Bir insan, çalışmasına göre, ayda 250 levaya (7400 TL.) kadar ücret alabiliyor. Bunun yanısıra her köylü ailesinin isterse, 5 dönüm özel toprağı işleme hakkı var. Burdan elde ettiği gelir ile kendi yetiştirdiği tavuk, koyun vb. gelirleri de ona ait. Bu bakımdan Bulgaristan'da geçim sıkıntısı diye bir sorundan söz etmek mümkün değil. Her köyde sinema, dinlenme evi, lokanta gibi sosyal tesisler var. Yol, su, elektrik gibi altyapı hizmetleri çoktan tamamlanmış her yerde. Her köyde çocuklar için kreşler açılmış.

Sorunlar bitmiş değil elbette. Ama devrimden önceki sosyal ve ekonomik hayat gözönüne alındığında, bugünkü değişiklik hayli ileri düzeyde. Üstelik de işler, sorunları emekçi halk yararına çözme yönünde yürüyor.

GERÇEK — **Katıldığınız bu kurstan, Türkiye'de kooperatifçilik çalışmaları açısından ne gibi dersler çıkardınız?**

AHMET MELEK — Bizler de, diğer ülkelerden gelen kooperatifçiler de şunu somut olarak gördük: gerçek kooperatifçilik ancak sosyalizm koşullarında mümkündür. Ama şu da bir gerçek ki, kapitalizm koşullarında da kooperatifçilik çalışması gereklidir. Kapitalizmde kooperatifçilik köylülerin kurtuluş yolu değildir, lâkin bazı ileri haklar elde edebilmeleri için çok uygun bir mücadele alanıdır.

Öte yandan bu kurstan geçmekle ve Bulgaristan'daki deneylerimiz sonucunda, kooperatifçilik konusunda teorik ve pratik bilgimizi arttırmış olduk. Kooperatifçiliğin asgari bilimsel temellerini öğrendik. Ve önemli bir nokta olarak da şunu gördük: Farklı sistemlerde kooperatifçiliğin farklı işlevleri olduğu gibi, farklı ülkelerin koşulları da o ülkelerin kooperatifçilik hareketlerinde belirleyici bir etken olmaktadır.

Bursa'da Faşizme Karşı Demokratik Güç Birliği

Bursa'da demokratik kitle örgütleri basına yazılı bir açıklama yaparak şehirde ve Eğitim Enstitüsü'nde düzenlenen ve düzenlenmek istenen faşist baskıları lânetlediler. Faşizme karşı mücadelenin iyi niyetli demeçlerle, hem emeğe, hem de sermayeye hoş görünme anlayışıyla yürütülemeyeceğini bir kez daha belirttiler.

Ayrıca İçişleri Bakanı'na bir telgraf çekerek Bakanlığı Bursa'daki durumdan haberdar ettiler. «Bursa Eğitim Enstitüsü'nde can güvenliği içinde sürecek demokratik bir eğitimden yana» tedbirleri destekleyeceklerini bildirdiler.

BURSA DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN BASINA YAZILI AÇIKLAMASI

Geçtiğimiz Temmuz ayının son günlerinde faşist komandolar, ilimizde terör havası estirmeye çalıştılar. Şehrimizin en işlek caddelerinde hattâ Hükümet Konağı önünde üyelerimize bıçak ve demir çubuklarla saldırdılar, yaraladılar, yine kan döktüler.

Şehrin en işlek caddelerinden, bu gözü dönmüş insanlık düşmanlarının yeni bir katliam girişiminde bulunmalarından kuşku duyuyoruz.

Ve başta Bursa Valisi olmak üzere tüm yetkilileri bir yetkililere yapılan telefonlarında gazetelere sarılı demir çubuklarla gezen bu saldırganlardan (isim belirlendiği halde) hiç birinin yakalanamamış olması çok düşündürücüdür.

7 Ağustos 1978 Pazartesi (bugün) günü Bursa Eğitim Enstitüsü'nde sınavlar başlıyor. Çevrede yayılmaya çalışılan söylenti ve okuldaki kere de kamuoyu önünde uyarıyoruz.

Bursa'da 31 Mayıs 1978'de Bursa Eğitim Enstitüsü'nde idareci, öğretmen ve memurlara yapılan gözü dönmüş, can ve insan düşmanı bir saldırının tekrar tezgâhlanmasını istemiyoruz. 8 Ağustos 1978 Salı günü Bursa Eğitim Enstitüsü'ne yakın bir mahallede (Yeşilyayla) bir siyasi partinin gençlik kollarının açılış töreninin emekçi halkımızın demokratik özlemlerine bir baskı gösterisi haline dönüşmesini istemiyoruz.

Ve kamuoyu önünde bir kere daha hatırlatıyoruz; Anarşik olaylar tek tek katiller yakalanarak önlenemez. Tüm faşist örgütler kapatılmalıdır. Faşizme karşı mücadele, kamuoyuna verilen iyi niyetli demeçlerle, hem emeğe, hem de sermayeye hoş görünme zihniyeti ile verilemez. FAŞİZME KARŞI MÜCADELE başta İŞÇİ SINIFIMIZ olmak üzere tüm emekçi halkın örgütlü ve kararlı mücadelesi ile kazanılabilir.

Bismil'de Küçük Üretici Parasını Alamıyor

Diyarbakır GERÇEK Muhabiri F. Eryılmaz Bildiriyor — Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde yaşayan yoksul emekçi halk her zaman sömürünün en ağır koşulları altında yaşamaktadır. Bu dün de böyleydi, bugün de böyle. Başta sınırsız ve en üretken toprakları ellerinde bulunduran ağaların insanlık dışı baskıları... Sonra da «devlet baba»nın «ikinci sınıf yurttaşlık» anlayışıyla karşı karşıyalar.

Küçük toprak sahibi çiftçilerin çoğu, az miktardaki ürünlerini borçları karşılığında ağa ve tefecilere bıraktıktan başka, diğer üreticiler de T M O'ya devrettikleri mahsüllerinin parasını alamamaktadırlar. Oysa aynı Ofis «güçlü» beylerin gelmelerine gerek duymadan paraları nı ödemekte. Sıra yoksul çiftçiye geldiği • zaman ya "para bitti" demekte, ya da vezneyi kapatmaktadır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR



Portekiz'de Hükümet Sorunu Yeni Aşamada

Portekiz Sosyalist Parti başkanı Soares'in Portekiz Komünist Partisine cephe alması ve Avrupa tekelci kapitalizmince belirlenen siyasetler doğrultusunda tutucu sağ partilerle koalisyona giderek ülkeyi yönetmeye çalışmasının olumsuz sonuçlarından biri daha ortaya çıkmıştır.

PKP ile işbirliğini reddeden Soares'in hükümetteki ortakları Devrim ertesi kamulaştırılıp yoksul köylülere dağıtılan büyük toprakların sahiplerine iadesini isteyerek bundan üç hafta kadar önce ağır bir hükümet bunalımı yarattılar. Soares istifa etmek zorunda kaldı. Cumhurbaşkanı Eanes Sosyalist Parti başkanına yeni bir fırsat tanımadı. Kısa bir süre içinde partiler-arası bir çözüme ulaşılmazsa kendisinin partiler-üstü bir «teknokratlar» hükümeti atayacağını bildirdi. Geçen hafta da dediğini yaptı ve tanınmış bir sanayiciyi Portekiz başkanlığına atadı.

Durumun nasıl gelişeceği henüz belli değil. Tutucu sağ partiler bu yeni gelişmeden memnunlar. Sosyalist Parti, Cumhurbaşkanının Anayasa dışı davrandığını iddia ediyor. PKP yeni gelişmeler karşısında ülkede demokrasinin yaşatılması için kararlı bir yol izleneceğini bildiriyor.

Japonya Uzak Doğunun Jandarması Olmaya Hazırlanıyor

Japon Savunma Bütçesi 1970'te 1.5 Milyar Dolar İken 1978'de 10 Milyar Dolara Ulaştı

II. Dünya Savaşında kırılan Japon militarizmi yeniden canlanmaya başlamıştır. Savaş öncesinde hammadde kaynağı ve pazar temin etmek üzere kendisine yeni sömürgeler arayan ve bu yüzden de militarizmin çok azgınlaştığı Japonya'nın silahlanmasına savaş sonrasında bazı kısıtlamalar getirilmişti. Ancak ABD emperpalizminin dünyanın çeşitli yörelerinde kendisine bağlı jandarmalar yaratma politikasının sonucunda, aynı Federal Almanya'nın silahlandırılması gibi, Japonya da silahlandırılıyor.

Her zaman olduğu gibi bu çabalar sözde bir Sovyet tehdidi bahane edilerek meşrulaştırılmak isteniyor.

Hiçbir güç tarafından tehdit edilmediği halde Japonya'nın silahlanmaya yönelmesi bir yandan silah sanayiinin bol kârlarından iştahlanan tekelci kapitalizmden, bir yandan da komşu ülkelerin giderek emperyalizmin etki alanından çıkmasından, buralarda sömürüsüz bir toplum kurma mücadelesi veren halkların güçlenmesinden kaynaklanıyor.

Hiroşima'da Hâlâ İnsanlar Ölüyor

33 Yıl Önce ABD'nin Attığı Atom Bombası İlk Anda 78150 Kişi Öldürmüştü

2. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru ABD'nin 300 bin nüfuslu Hiroşima kentine atom bombası atmasından bu yana 33 yıl geçti.

6 Ağustos 1945 tarihinde bir ABD bombardıman uçağı Hiroşima kentine tarihin ilk atom bombasını atmıştı. İnfilâk sonucunda 78150 kişi derhal ölmüştü. Bundan üç gün sonra Japonya'nın Nagasaki kentine atılan bomba da 39 bin kişiyi öldürmüştü.

Aradan 33 yıl gibi uzun bir süre geçmesine rağmen atom bombasının yaydığı radyasyonun etkisiyle hâlâ insanlar ölüyor Hiroşima'da. Bu yıl Hiroşima'nın merkezinde, üzerinde bomba kurbanlarının adı bulunan taşa 2179 kişinin daha adı kazıldı.

Geçtiğimiz 6 Ağustos günü, bombanın atıldığı saat olan 8.15'te Hiroşima kentinde 40 bin kişi toplanarak bomba kurbanları için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Dün olduğu gibi bugün de insan hayatına hiç bir değer vermeyen emperyalizmin elindeki atom ve benzeri bombaların yarattığı korkunç tehlike her geçen gün insanlık tarafından daha iyi kavranıyor. Kitle imha silâhlarının yapımının ve kullanımının yasaklanması, mevcut stokların imha edilmesi, genel ve tam bir silâhsızlanmanın sağlanması uğruna verilen barış mücadelesi her gün yeni boyutlar kazanıyor.

KISA...KISA...KISA...



SOVYETLER BİRLİĞİ UZAY İSTASYONUNA MALZEME TAŞIYAN YENİ BİR GEMİ FIRLATTI

Sovyetler Birliği Salyut 6 uzay istasyonu ile birleşmek ve istasyona gerekli malzemeleri taşımak amacıyla yeni bir insansız aracı uzaya göndermiştir. Gelişim 3 adını taşıyan araç, Salyut 6 uzay istasyonunda bulunan iki Sovyet kozmonotuna yiyecek, oksijen ve çeşitli teknik malzemeler taşıyor. Aracın uzaya fırlatılmasından 48 saat sonra birleşme gerçekleşecek ve Salyut 6'da bulunan kozmonotlar Vladimir Kovalenok ve Aleksander İvançenkov boşaltma işlemine başlayacaklardır.

HAVANA GENÇLİK FESTİVALİ SONA ERDİ

28 Bin Gencin Katıldığı Festivalin Kapanış Töreninde Fidel Kastro bir konuşma yaptı.



Küba'nın başkenti Havana'da yapılan 11. Gençlik Festivali sona ermiştir. 140 ülkeden 28 bin gencin katıldığı festival sekiz gün sürmüştür.

Festivalin kapanış töreninde bir konuşma yapan Fidel Kastro gençlerden ırkçılığa, faşizm, siyonizm ve sömürgeciliğe karşı mucadelelerini sürdürmelerini istemiştir.

AKEL, TÜRKİYE VE YUNANİSTAN NATO'DAN ÇEKİLMELİDİR, DEDİ

Kıbrıs halkının ilerici partisi AKEL Genel Sekreter Yardımcısı Fontis Ada'daki iki toplumun BM Genel Sekreterinin gözetimi altında toplumlararası görüşmelere oturmalarını önermiştir.

Partisinin bir toplantısında konuşan Fontis «emperyalizmin asıl amacı Türkiye ile Yunanistan'ı baskı altında tutmaktır. Emperyalizmin Türkiye ve Yunanistan'ı kesin NATO sultası altına alma çabaları karşısında iki ülkenin NATO'dan tümüyle çekilmesi, uygulanacak en isabetli politikadır.» demiştir.

PARAYLA DEĞİL SIRAYLA!

Arjantin Ordu Kumandanları Askeri Cuntaya Sırayla Başkanlık edecek.

Arjantin'de halka kan kusturan faşist askeri cuntaya ordu kumandanlarının sırayla başkanlık edecekleri açıklanmıştır.

İlk olarak Kara Kuvvetleri kumandanı General Ciola cunta başkanlığını üslenecektir. Başkanlık iki ay sürecektir.



Ordu kumandanlarının iktidar hırslarını sıraya bindirerek cuntanın ömrünü uzatabileceklerinin sananlar yanıldıklarını kısa zamanda anlayacaklardır.

ABD'NİN SAVUNMA BÜTÇESİ 119 MİLYAR DOLAR

ABD Temsilciler Meclisi 1979 savunma bütçesini 119 milyar dolar olarak kabul etmiştir (yaklaşık 2980 milyar lira).

Her yıl silahlanma çılgınlığında yeni adımlar atan ABD emperyalizminin geçen yılki bütçesi 108 milyar dolardı.

Bütçe içine ABD'nin nükleer güçle çalışan beşinci uçak gemisinin imali için de ödenek bulunmaktadır.



FORD 1,5 MİLYON HATALI ARABA ÜRETMİŞ

Dünyanın en büyük tekellerinden FORD firmasının 1978 yılında ürettiği otomobillerden 1.5 milyonunun hatalı olduğu saptanmıştır.

Şimdiye kadar başka alanlarda olduğu gibi otomobil endüstrisinde de gözleri kârdan başka bir şey görmeyen tekelciler insanların hayatlarıyla oynayıp durmuşlardır. Hatalı imal edilen otomobillerin kaç insanın hayatına malolduğu henüz tesbit edilmemiştir.

Paris Temsilcisi Kallak'ın Öldürülmesine FKÖ Sert Tepki Gösteriyor

FKÖ Yöneticileri Irak Gizli Servisini Suçluyorlar





Filistin Kurtuluş Örgütü başkanı Yasser Arafat bütün FKÖ temsilcilerine gönderdiği bir telgrafta Irak gizli servisinin FKÖ Paris temsilcisi İzzettin Kallak'ın öldürülmesindeki rolünü bütün hükümetlere bildirmelerini istemiştir. Öte yandan UNESCO'daki FKÖ tesilcisi İbrahim Susa da Fransa ya da başka Avrupa ülkelerinde Iraklılara misilleme yapılmayacağı hususunda teminat vermiştir. Susa'nın dediğine göre «hesaplaşma Arap topraklarında görülecektir.»

İbrahim Susa, Kallak'ın öldürülmesi olayının sorumluluğunu yüklenen tedhiş örgütünün Irak gizli servislerinin adamları olduğunu, Irak gizli servislerinin ise FKÖ'ye ölümüne savaş açtıklarını söylemiştir.

Bilindiği gibi son zamanlarda çeşitli ülkelerdeki Irak resmi temsilcilerine de seri suikastler düzenlenmiş ve ölenler olmuştu. Irak'ın kanlardan FKÖ'yü sorumlu tuttuğu, gelişen olaylardan anlaşılmaktadır. Carter, Sedat ve Begin üçlüsünün Filistin halkının kurtuluşu üzerine ambargo koymak için çeşitli tezgâhlar hazırlamakta oldukları bir dönemde, KFÖ ile Irak arasında başgösteren ve ucu kanlı olaylara kadar varan bu düşmanlık Filistin kurtuluş hareketinin geleceği bakımından endişe verici yanlar taşımaktadır. Yıllardır çeşitli yönlerden üstüste baltalamalara uğrayan Filistin Kurtuluş hareketine karşı Irak'ın takındığı olumsuz tutumun emperyalizmin ekmeğine yağ sürmediği herhalde söylenemeyecektir.

Carter, Sedat ile Begin'i Buluşturuyor

Mısır burjuvazisinin işbirlikçi lideri Enver Sedat, İsrail kapılarında döktüğü yüzsularından bugüne kadar bir netice alamadı. Siyonizm öylesine pervasız ve doymak bilmez bir tavır sürdürmektedir ki Sedat'ın Arap dâvasını satmak için istediği ufak tavizleri bile pahalı buluyor.

Enver Sedat karşılaştığı bu tavır üzerine, Arap halklarının duyduğu tepkileri biraz olsun yumuşatma amacıyla, son günlerde sözümona sert demeçler veriyordu.

Başkan Carter'ın Mısır ve İsrail devlet ve hükümet başkanlarını buluşturma girişimi, sonunda barış(!) yolunda bir çözüm getirmese bile, Sedat ile Begin arasında ilişkilerin tekrar gerginleşmesinin önüne geçilmesini hedefliyor.

Görüşme 5 Eylül'de A.B.D'de yapılacak. Carter, Sedat ile Begin arasında hakemlik (!) edecek.

Emperyalizm bir yandan da ehlileşen burjuvazisini ve onun temsilcisi Enver Sedat'ı hizada tutmak için yeni yemler vermektedir.

Mısır'ın İsrail'den beklediği yüzü bulamamasından sonra bir yandan iki ülke egemenleri arasında gerginliğin artmasını engellemek, bir yandan da Mısır'ın emperyalizme bağımlılığını pekiştirmek amacıyla emperyalizmin çeşitli yardımları (!) Mısır'a yöneliyor.

Bunlardan birisi meşhur IMF tarafından sağlanıyor. Emperyalizme bağımlı ülkelerin ekonomilerini emperyalizmin çıkarlarına göre ayarlama görevini üstlenmiş olan bu örgüt, Mısır'a bazı koşullarla 750 milyon dolar vermiştir. Bu koşulların arasında kalkınma hızının % 8 oranında sabit tutulması ve enflasyon oranının (fiyat artış oranının) % 10'un altında tutulması yeralmaktadır.

Diğer taraftan Mısır ile ABD arasında bir silâh anlaşması imzalanmıştır. Bu anlaşmaya göre ABD, Mısır'a elli adet F 5-E savaş uçağı verecektir. Böylelikle Suudi Arabistan'dan sonra Mısır, Amerikan silâhı alan ikinci Arap ülkesi olmaktadır. Bölgede kendine bağımlı ve güvenilir ülkelere silâh veren ABD, bu silâhların İsrail'e yönelmeyeceğinden emin olsa gerekir. Gerçekten de Mısır ve Suudi Arabistan'daki işbirlikçi gerici rejimler devrilmeden İsrail için bir tehlike varit değildir.

Mısır pilotları bu uçakları kullanmak için eğitilmek üzere ABD'ya gitmişlerdir bile.



İsrail Başbakanı Menahem Begin

EĞİTİM KÖŞESİ

Militarizm Nedir?

Sömürücü sınıflar ve emperyalist ülkeler, gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında, sömürgelerde ve pazarlarda, çıkarlarını korumak için baskıya ve zora başvururlar. Kapitalizm geliştikçe bu baskılar sistemleşir ve kendi araçlarını da yaratarak başlıbaşına bir olay haline gelir. Ülke içindeki emekçilerin mücadelesini bastırmak amacıyla kullanılan «içe dönük militarizm» ve sömürge pazarlardaki emperyalist çıkarları korumaya yönelik «dışa dönük militarizm» aynı özü taşırlar: Silâhlı güç ve şiddet.

Emperyalizm çağında militarizm, sömürücü sınıfların başlıca egemenlik sistemi hâline gelmiştir. Bu dönemde, örneğin ABD, Batı Almanya ve diğer emperyalist ülkeler için sömürülerini koruyabilmeleri, silâhlı güç bulundurmalarından ve zor kullanmalarından ayrı düşünülemez hâle gelmiştir. Bu durumda silâh üretimi, sanayinin vazgeçilmez bir kolu hâline gelir ve giderek temel üretim dallarından birini oluşturur. Çağımızda en gelişmiş militarizm biçimi "SANAYİ - ORDU kaynaşması şeklinde kendini gösteriyor.

Bu aşamada toplumsal ekonominin tümü askeri güçlerin ihtiyaçlarına göre biçimlenir. Silâh üretimi, hem üretimin başlıca amacı olur, hem de militarizm düşüncesi, eğitimden propagandaya kadar bütün alanlara yayılır. Militarizmin sınıfsal temeini, tekelci sermaye ve onun ekonomik çıkarları oluşturur.

Militarist ekonomiler üretim güçlerinin gelişmesinin önünde büyük bir engel teşkil ederler ve toplumsal gelişmeyi baltalarlar. Çünkü, silâh üretimi büyük boyutlara ulaşmıştır ve toplumun sırtında ağır bir yük hâline gelmiştir. Bu yükün altından kalkabilmek için, vergiler ve fiyatlar alabildiğine artırılır. Sonunda militarizmin getirdiği bütün ek harcamalar ve emek gücü, işçi sınıfı tarafından karşılanır, çalışanlar tarafından ödenir.

Militarizmin çıkarları savaşlara bağlıdır. Çünkü bu tür ekonomilerin pazarlarının genişletilmesi için savaştan başka bir yol yoktur. Dünyada ve tek tek ülkeler arasında savaşlar çıkartmak, devletler arasındaki düşmanlıkları körüklemek militarizmin başlıca amacını oluşturur. Böylece bu ülkelerin silâh istekleri çoğalır ve militarizmin silâh pazarı genişler.

Militarist ekonomilerin insanlığa ne gibi felâketler getirdiği iki dünya savaşından görülebilir. 60 milyondan fazla insanın ölümüne ve yüz milyonlarca insanın sakat ve hasta kalmasına malolan bu savaşlar, emperyalist - militarist Alman ve Japon ekonomileri ile yine emperyalist - militarist ABD, İngiliz ve Fransız ekonomileri arasında pazar kavgasının sonucu olmuştur.

Militarist ekonominin ve savaşçıl siyasetin başını bugün ABD emperyalizmi ve militarizmi çekiyor. Silâhlanma yarışını kışkırtan, bölgesel savaşlar için ortam hazırlayan ABD militarizmi böylece kazancını yükseltmeyi ve içine düştüğü bunalımı ertelemeyi umuyor.

Ama boşuna uğraşıyor. Çünkü çağımızda militarizmin karşısında bir başka büyük güç daha var. BARIŞ GÜÇLERİ. Sosyalist ülkeler ve tüm dünya halkları, militarizmin savaş politikasını lânetliyorlar, onun manevralarını engelliyorlar. Böylece, barış şartlarında militarizm bunalıma ve ölüme sürükleniyor.

İşte bu yüzden çağımızda baş görev ve en devrimci mücadele biçimi, barış mücadelesidir. Barış için savaşanlar, emperyalizme ve militarizme karşı savaşıyorlar. Bütün emekçiler, çıkarlarını burada gördükleri için, barış mücadelesine yığınsal olarak katılıyorlar, militarizmin boyunduruğundan kurtulmak isteyen halkların verdikleri haklı savaşları destekliyorlar.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Sigortalı İşçi Ücretlerindeki Yıllık Artış
Besin Fiatlarının Ardından Nal Topluyor!

İŞÇİLER DAHA DA YOKSULLAŞTI

● SİGORTALI İŞÇİ ÜCRETLERİ MART 1977 İLE MART 1978 ARASINDA ORTALAMA YUZDE 43,4 ARTTIĞI HALDE BESİN FİYATLARINDA ORTALAMA ARTIŞ BİR YILDA YÜZDE 62,5 OLDU
● 1978'İN İLK ÜÇ AYINDA SİGORTALI İŞÇİ ÜCRETLERİNDEKİ ARTIŞ AYNI DÖNEM İSTANBUL GEÇİNME ENDEKSİNİN GERİSİNDE

İstanbul Ticaret Odası tarafından yayınlanan rakamlara göre ortalama sigortalı işçi ücretlerinin 1978 yılı Mart ayındaki düzeyi, bir yıl öncesine kıyasla yüzde 43.4 daha yüksektir. Sigortalı işçi ücretleri bu yılın ilk üç ayında da yüzde 9.2 oranında artış göstermektedir. Oysa bu aynı üç ay içerisinde İstanbul asgari geçinme ortalama artışın İstanbul gibi işçi nüfusun yoğun olduğu bir kentte hayat pahalılığın ne denli gerisinde kaldığı anlaşılmaktadır. İşçiler, patronların kopardıkları vaveylanın tersine, gün geçtikçe fukaralaşmaktadırlar.

İşin asıl korkunç yanı, son bir yıl içinde besin fiyatlarındaki artış incelendiğinde ortaya çıkıyor. Geçen Ramazandan bu Ramazana kadar besin fiyatları ortalama yüzde 62.5 artmıştır. Ne ki bu, fiyatlardaki artışın ortalamasıdır. Kimi besin fiyatlarında artış, meselâ yaş meyve ortalamasında olduğu gibi, yüzde 120'ye kadar ulaşmaktadır!

Aşağıda yayınladığımız tablo «Milliyet» Gazetesinden alınmıştır ve halkın zorunlu olarak tükettiği besin maddelerinin fiyatlarında iki Ramazan arasında yer alan değişmenin boyutları hakkında yeterince fikir edinmemize yardımcı olmaktadır.

1977 Ramazan'ına göre besin fiyatları ne kadar arttı?

Besin Maddeleri	1978 Ramazanı	1977 Ramazanı	Artış oranı
Et	120.—	69.50	%72.7
Tavuk	70.—	45.—	%55.5
Balık	15.35	30.—	%95.4
Sucuk	160.—	120.—	%33.3
Yaş sebze ortalaması	20.—	9.25	%116.2
Yaş meyve ortalaması	25.—	11.36	%120.0
Sebze konservesi	40.—	15.50	%158.0
Zeytinyağ	40.—	30.—	% 33.3
Sadeyağ	145.—	101.25	% 43.2
Vita	24.60	16.75	% 47
Yaş meyve ortalaması	25.—	11.36	%120.0
Zeytin	67.—	35.50	% 88.7
Beyaz peynir	75.—	47.—	% 59.6
Sirke	15.—	6.50	%130.7
Karabiber	4.50	2.—	%125.0
Patates	10.60	5.60	% 78.6
Pirinç	36.—	26.50	% 35.8
Kuru fasulye	36.50	19.—	% 92.0
Nohut	34.—	19.—	% 79.0
Mercimek	17.75	10.70	% 65.9
Baklava, akide, helva ort.	50.—	39.—	% 28.2
Çikolata	400.—	225.—	% 77.8
İçme suyu	12.50	10.—	% 25
Süt	12.50	10.—	% 25

Faşist Çelik-İş Yöneticilerinin Karanlık Tezgahları

KARABÜK DEMİR ÇELİK İŞÇİLERİ OYUNA GELMEYECEK

Zonguldak GERÇEK Muhabiri Ergün Çolak bildiriyor — Karabük Demir Çelik Fabrikasında çalışan işçiler adına MHP yanlısı faşist Çelik-İş Sendikası 8. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerini çıkmaza sokarak geçtiğimiz ay grev kararı aldı. Ancak faşist Çelik-İş Sendikası yöneticileri, ne toplu sözleşme görüşmelerinden ne de uzlaştırma kurulunun aldığı kararlardan işçileri hiç bir şekilde haberdar etmemekte direndiler.

Sözleşme görüşmeleri sırasında işçilere, işveren durumundaki Demir Çelik İşletmesinin ücret ve diğer sosyal haklar konusunda neler verdiğini hiç bir şekilde açıklamadılar. Açıkladıkları bazı hususlar ise tamamen yalan ve tahrifatla doluydu.

İşverenin saat başına verdiği zam 10,5 lira iken, faşist Çelik-İş sendikası saat başına 36 lira zam istiyordu. Düne kadar işçileri her sözleşme döneminde satan, «grev yapmanın komünistlik olduğunu» yayan faşist sendikacılar, CHP iktidarına karşı birdenbire işçi haklarını savunur görünümüne geçtiler.

Çelik-İş Sendikası İşçilerin ücretleri ve sosyal hakları için değil, kendi soygunculuklarının devamı için grev kararı almaktadır. Faşist Çelik-İş yöneticileri Demir Çelik fabrikalarına işçi alımında kendilerine % 30 hak tanınmasını istemektedirler. Böylece Karabük Demir Çelik fabrikalarına komando sürülerini yerleştirerek bu sürüleri ile işçilere saldıracaklardır. Anlaşmazlık konusu bir diğer madde de bugüne kadar yatırım fonu adı altında işçilerden kestirdikleri % 2 primlerdir. Çelik-İş sendikası işçilerden (toplu sözleşmeye madde koyarak) bugüne kadar kestirdiği % 2'lerle sermayesi yüzmilyonlara ulaşan bir işletme kurmuş ve bu işletmeleri faşistlerin, işçi düşmanlarının bir çiftliği haline getirmiştir. İşte Çelik-İş Sendikasının grev kararının altında, «yatırım fonu» adı altında sürdürdükleri bu soygunun devamını sağlamak amacı da yatmaktadır. Sarı sendikanın grev kararından sonra komando sürülerini çeşitli illerden getirerek bütün Karabük halkı üzerinde terör estirmeye yeltenmesinin sebepleri bunlardır.

Karabük işçileri, işçilerden gizlenen sözleşme görüşmelerinin açıklanmasını beklemektedirler. Karabük Demir Çelik işçileri bunları öğrenmeden hiç bir şekilde işçi düşmanlarının aldığı grev kararına itibar etmeyeceklerdir. Karabük Demir Çelik İşçileri, faşist Çelik-İş yöneticilerinin «işçilerin ekonomik ve sosyal haklarını savunuyoruz» diyerek işçi sınıfının aleyhine tezgâhladıkları bu kara oyunu bozacak, soyguncu sendikacıların oyununa gelmeyecektir.

Sendikasız İşçinin Sahipsizliği

Karabük'de Çamkent İnşaatında Çalışan İşçiler Ücretlerini Alamıyorlar



Türkiye'nin dört bir yanında görülen işsizlik, güvencesizlik ve sömürünün bir örneğini de Karabük Demir Çelik Fabrikası memurları için yapılan konut inşaatlarında görmek mümkündür. Burada çalışan işçiler ailelerini ve kendilerini geçindirmek üzere Anadolu'nun ücra köşelerinden kopup gelmiş insanlar. Her türlü kötü şartlarda sigortasız, sendikasız, kısacası hiç bir güvenceleri olmadan çalışmaya razı oluyorlar.

İşte Çamkent inşaatlarında çalışan Yaşar Erdoğan, Satılmış Durkoç ve Ahmet Damlar bu insanlardan üçü. Bize çaresizliklerini saatlerce boyu anlatıyorlar. Buldukları işler bir iki ay ya sürüyor, ya sürmüyor. Aldıkları ücret ise 150 - 200 lira arasında ama, bir gün çalışıp iki gün geziyorlar. Son iki aydır Çamkent inşaatlarında çalışıyorlar. Sigortaları, sendikaları yok, yani bir iş kazası geçirseler ortada kalacaklar, bir sorunları olsa başvuracakları, onlarla ilgilenecek kimse yok. Bu yetmiyormuş gibi, iki ay çalışmalarına rağmen işveren işçilerin ücretlerini ödemiyor. Buradaki işçiler de ücretleri verilmezse çalışmayacaklarını söylüyorlar. Bunun anlamı ise, yatağı yorganı sırta vurup iş aramak için yollara düşmek oluyor.

İşte Yaşar'ların, Satılmış'ların, Ahmet'lerin ve onlar gibi daha nicelerinin halleri...

Çamkent inşaatlarında çalışanların sorunları aslında Türkiye'de yaşayan onbinlerce işçinin sorunlarıdır. İnşaat işkolunda çalışanlar genellikle sigortasız ve sendikasız. İşçiler amele pazarlarında kendilerini müteahhitlere satıyorlar. Çoğu kez ücretleri bonoyla ödeniyor. Haklarını aramaları mümkün değil, çünkü sendikaları yok. Çalışma yasaları bu işkolunda çalışanlara bir şey tanımamış. Bu sömürü düzenininde işçilerin üç beş kuruşa çalışıp yaptıkları binalar milyonlarca liraya satılıyor. Yani binlerce insanın sefaletine karşılık birkaç kişi zenginleşiyor. Bunun temel nedeni ise sömürü üzerine kurulmuş bu düzen.

Ne var ki Yaşar'lar, Satılmışlar, Ahmet'ler ve daha niceleri bu düzenin darbelerini yedikçe onun ne menem bir düzen olduğunu daha iyi öğreniyorlar ve onu değiştirme bilinci ve azmiyle gittikçe daha çelikleşip bileniyorlar...

Kars Belediyesi İşçileri
Gerici Başkan Muzaffer Selçuk'a
Hakettiği Dersi Verecektir!

CHP'Lİ KARS BELEDİYE BAŞKANI MUZAFFER SELÇUK, İŞÇİLERİN HAKKINI YEMEKTE İNAT EDİYOR

Kars Belediyesi ile Genel - İş Sendikası arasında yapılmış olan Toplu İş sözleşmesine uymayan Belediye Başkanı nicedir sürdürdüğü olumsuz tutumuyla gerçek kimliğini ortaya koymaktadır.

Toplu iş sözleşmesinin 60. maddesinin 'a) bendinde Cumartesi - Pazar günleri tatil kabul edilmiş, haftalık çalışma saatleri 40 saate indirilmiştir. Ancak, «İşçiler, bu günlerde çalıştırılırsa % 150 zam verilir», hükmü konulmuştur.

Toplu iş sözleşmesinin geçerli olduğu 1 Nisan 1978 tarihinden bugüne işçiler, «Toplu alma» düşüncesi ile bilfiil çalışmalarına rağmen, fazla mesailerini alamamışlardır. Başkan bu fazla mesaileri vermemekte inat etmektedir.

CHP'li Kars Belediye Başkanı Muzaffer Selcuk, geçen yıldan kalan işçilerin kışlık elbiselerini vermiş, dikiş paralarını daha sonra vereceğini söylemiş, ama bu parayı da ödememiştir.

Ayrıca, toplu iş sözleşmesinin 3 ve 4. maddelerindeki Sendika üyesi muvakkat işçilerle ilgili bentleri çiğnemekte, kadro vermemekte, bu işçileri toplu iş sözleşmesinden yararlandırmamaktadır.

Yine toplu iş sözleşmesinin 9. maddesinde, «Bu toplu iş sözleşmesi yürürlükte olduğu müddetçe sendika yöneticileri, temsilcileri, baş temsilciler vs. işlerinden alınamaz, işyerleri değiştirilemez... Aksi halde, 70 bin ile 100 bin lira arasında tazminat ödemeyi işveren taahhüt eder» denilmesine rağmen, Başkan Selçuk, Belediye Temizlik İşleri baş temsilcisi ve Sendika yönetim kurulu üyesi Hüseyin Kırdar'ı Kars Et ve Balık Kurumu Fabrikası'na göndermeye kalkışmıştır.

Kendi maaşını mahalli seçimlerden 4 gün sonra Meclis kararı ile 35 bin liraya çıkartan CHP'li Kars Belediye Başkanı, toplu iş sözleşmesinin daha birçok maddelerini hasır altı etmeye çalışmakta, kendi imzaladığı belgeleri inkâr etmekte, faşistlere yaraşır işçi düşmanlığından vazgeçmemektedir. Hattâ, işi iyice azıtarak, eski Belediye Başkanı azılı faşist Turan Çelebi gibi, işçilere ve sendikacılara dolaylı yoldan ana-avrat küfretmiştir.

Olup bitenleri titizlikle takip eden DİSK üyesi Genel-İş Sendikası'nın Kars şubesi yöneticileri, «grevden başka yapılacak iş göremiyoruz», diyerek, grev için gerekli yasal işlemleri hazırlamaktadırlar.

Genç işçiler Üzerinde Sömürü ve Baskı Yöntemleri

● VEZİRKÖPRÜ'DE HAFTA SONU TATİLİ VERİLMEDEN ÇALIŞTIRILAN İŞÇİLER DİRENİŞE GEÇİNCE İŞTEN ATILDILAR.
● AYDIN'DA, FABRİKA İÇİNDE SİYASET KONUŞTUKLARI TAKDİRDE PATRONA TAZMİNAT ÖDEYECEKLERİNE DAİR İŞÇİLERE SENET İMZALATTIRILIYOR

Yurdun dört bir yanında, «Durmadan kazanç ve daha çok kazanç'tan başka bir şey düşünmeyen işverenler, alın terlerini son damlasına kadar sızdırdıkları işçiler üzerinde sömürü ve baskının türlü yöntemlerini uyguluyorlar. Özellikle henüz sendikal örgütlenmenin girmediği, az sayıda ve genç yaşta işçi çalıştıran yerlerde etkili oluyor bu yöntemler.

Vezirköprü'de bütün bir ay dinlenmeksizin çalıştırılıp sonra işten atılan genç işçilerin durumu bunun dikkate değer bir örneğidir. Vezirköprü'de baraj, yol ölçüm işinde çalışan 11 genç işçiden birinin anlattığına göre işçiler şehrin dışında olan iş yerine varmak için sabah saat 7'de yola çıkmakta, akşam 7'de evlerine geri dönmektedirler. İş yerinde işçilere öğle yemeği verilmemektedir. Hafta sonu tatili yoktur. İsteyenlere hafta sonu tatiline mahsuben ay sonunda ücretsiz izin verilerek ücretli Pazar hakları yenmektedir. Üstelik, Pazar günleri çalışanlara fazla mesai de ödenmemektedir.

Bu duruma son vermek için işverene başvuran işçiler geri çevrilmişler, bunun üzerine haklarını almak için hep birlikte direnişe geçmişlerdir. Sonuç? Sendikaları da olmayan bu 11 genç işçi işten atılmışlardır ve yerlerine yeni işçiler alınmıştır!

Sendikasız çalıştırılan genç işçiler üzerinde patron baskısının bir başka türü de Aydın'da İmamköy Bakırcı Toprak Sanayii işçilerine uygulanmaktadır.

Burda işçilerin sendikalaşmalarını engellemek için patron özellikle genç işçilere boş senet imzalatmaktadır.

Dört yüze yakın işçinin çalıştığı bu iş yerinde işçiler toz, çamur içinde, çok ağır şartlarda çalışmaktadırlar. Patron, işçileri işe alırken asgari ücret üzerinden yevmiye vereceğini söylediği halde sadece 50-70 lira arası ücret ödemekte ve sigortalı olmadıkları halde sigorta parası kesmektedir! Ustabaşı denilen patronun adamları da çoğu çocuk yaştaki işçilere acımasızca dayak atmakta, ana avrat sövmektedir.

İşçiler bu duruma bir çare bulabilmek için birleşip sendikalaşma teşebbüsüne girişmişlerdir. Bunu öğrenen patron derhal, özellikle genç işçilerden, altı imzalı «boş» senetler alma yoluna gitmiştir. Senedin üst tarafında şunlar yazılıdır: «Fabrikada siyasete ilgilendiğim, siyasi yayın organı getirdiğim, işçilerle bu konuda konuşma yaptığım takdirde ve fabrikaya sendika girmesine yardımcı olduğum görülürse, aşağıda miktarı yazılı olan ... lira .... kuruşu fabrika görevlilerine tazminat olarak ödeyeceğimi kabul ediyorum.»

Senet, bu yazılı kısım kapatılarak işçilere zorla «boş senet» adı altında imzalattırılmaktadır.

Baysen-İş Kocaeli Şubesi İşverenle Uzlaşıyor

Kocaeli Belediyesi ile Marmara Belediyeler Birliği'nin de ortak olduğu Yeni Yerleşme Projeleri İnşaatları işyerlerinde Yeni - İz A.Ş.'de çalışan 124 kişi üç aydır maaşlarını ve toplu sözleşmeden doğan diğer haklarını alamamaktadırlar.

Kurulmuş bulunan yapı kooperatiflerinin de ortak olduğu ve 4200 iştirakçiden 60 milyona yakın paranın ucuz konut yapılmak üzere toplandığı Yeni - İz A. Ş. şimdi âtıl, hiç bir işe yaramaz bir kuruluş haline getirilerek çoğu emekçi olan 4200 iştirakçi büyük maddi zarara uğratıldı. Kocaeli'de Yeni-İz A. Ş. yöneticilerinin döndürdüğü bu dolaplar, şimdi de işyerlerinde çalışan 124 işçinin işten atılması girişimleri ile sonuçlandırılmak istenmektedir. İnşaatlarda çalışmakta olan işçilere üç aydır maaş ve üstbaş verilmemekte, ayrıca şirket yöneticileri tarafından işçilerin işine son verme kararı alınmaktadır.

Yeni-İz A. Ş. işçileri üye oldukları DİSK'e bağlı KAYSEN - İŞ Sendikası Kocaeli Şubesi'nin, işçilerin bu durumuna sessiz kalmasını da çok iyi kavramaktadırlar. DİSK'e bağlı Baysen - İş Sendikası şube yönetiminde bulunanlar ile Şirket yönetiminde bulunanlar —yani işverenler— ikisi de aynı siyasi eğilimi taşıyorlar. Yeni Kooperatifler Birliği ve Şirket yönetiminde bu birlik adına bulunan iki yönetim kurulu üyesi «ilerlemeci» tabir edilen sözde ilericilerdir.

Bunun için işveren 124 işçinin üç aydır maaşlarını vermez ve onları açlığa mahkûm ederken, DİSK'e bağlı BAYSEN - İŞ Kocaeli yöneticilerinden bir ses çıkmamaktadır. Ama Yeni-İz A.Ş. işçileri bu uzlaşmacı sendikacıları BAYSEN - İŞ'ten temizlemeye ve DİSK'e düşürülmek istenen gölgeyi kaldırmaya kararlıdırlar. Onlar işten atılan arkadaşlarını geri aldırmaya ve üç aydır verilmeyen haklarını almaya kararlıdırlar. Ve bu kararlı mücadelelerini işçi sınıfının disiplini ve meydana getirdikleri birlik ile mutlaka başarıya götüreceklerdir.

Yaşasın Yeni-İz işçilerinin mücadelesi.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - IST
Baskı: ASAL OFSET — Baskı Tarihi: [illegible] Ağustos 1978